

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van hoosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant wordt, hetwelk uwe zielen kan zalig maken. En zijt daders des woords en niet alleen hoorders, uzelfven met valsche overlegging bedriegende.

JAKOBUS 1 : 21, 22.

No. 4.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 Februari.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

„MORMONISME“.

Wat het heeft gedaan. — Wat het doet. —
Wat het voornemens is te doen.

Geschreven door President Lorenzo Snow, op verzoek van den Redacteur Chas. F. Lummis, en gepubliceerd in zijn geïllustreerd Magazijn „The Land of Sunshine,” oplaag 30.000. San Francisco, Californië, October 1901.

Vervolg van bladzijde 36.

Wat algemeen erkend is als een groot hulpmiddel tot beschaving is de verlossing van de schrale droge westelijke streken, met haar volken, steden, boom en wijngaarden, van de door de zon verschroeide alkalische valleien met de komst van Brigham Young en zijn band van pioniers in de Salt Lake Vallei in den zomer van 1847. Het grootste gedeelte der Kerk in hare uittocht van Illinois was toen kampeerende op der volkengrens aan de Missouri rivier, vanwaar den voorgaanden zomer 500 man van het Mormon batteljon, op de roepstem van hun land om hetzelve te gaan verdedigen tegen Mexico, vertrokken waren. In dien tijd was dat geheele westerlijke gedeelte bijna geheel onbekend, absoluut onbekend voor het volk dat in het oostelijk gedeelte van Amerika woonde en vreemd voor de weinige verstrooide blanke inwoners aan de kusten van Oregon en Californië en gedeeltelijk bekend aan den verstandigen jager en strikkenzetter die deze plaatsen doorzwierf.

Het was door Daniël Webster in het Senaat der Vereenigde Staten als een geheele waardelooze plek verklaard, en de Salt Lake vallei en die geheele streek werd als de grootste Amerikaansche wildernis op de landkaarten en in de schoolboeken genoemd. En

wat nu ook van de verkregen vruchtbaarheid kan gezegd worden, in het licht van hetgeen wat door werk en bewatering verricht is, het was toen inderdaad eene woesternij. Kolonel Bridger, de beroemde bergbewoner welke de Mormonen bij Big Sandy ontmoette, zeide tot hunnen leider Brigham Young, „Mijnheer Young, ik wil duizend dollars geven als ik zou weten dat er in deze geheele plaats één korenaar zou kunnen rijp worden, hier in deze streek van zout, alkali en heidekruid, welke geheel boom- en waterloos is.” Een streek door Webster vervloekt, verwezen door Bridger, verfoeid door den over land reizenden emigrant als een vallei van dood en verwoesting. Het Mormonisme heeft haar standaard daar opgericht en is voortgegaan hare bestemming uit te werken. Onder hare krachten, den onvermoeiden ijver en goddelijken zegen en bestuur de wildernis als eene roos doen bloeien. De woestijn werd in een vruchtbaar land herschapen en steden en dorpen zijn bij honderden in het midden van het vlakke veld verzezen. In de grondlegging van Utah bracht het Mormonisme den weg der beschaving in het verre westen, want in Californië en Oregon, hunne eenigste mededingers in die dagen, was er geen vereeniging van belangstellenden, waren er niet zulke georganiseerde pogingen, niet zulk een stelselmatig plan van kolonisatie en staatsinrichting, zoo als hier vanaf den beginne gezien werd. Terwijl Californië zich bezig hield met het opgraven van goud, was Utah arbeidende om den aardbodem te ontwikkelen. Terwijl de huisvader aan de zoomen van den Pacific maar zeer weinig vrucht van zijn arbeid inoogstte, braken de Mormonen met hun ploegschaar den harden grond, leidende het bergwater over het stuk gronds dat zij bewerkten, teneinde de steenharde korst te verzachten. Terwijl hij zich had te wachten voor plundering en voor bloeddorstige wreedaards. Zwoegende voor schaarsch onderhoud en kleine bezitting moest hij zorg dragen dat zijn oogst niet door sprinkhanen, krekels en andere plagen welke in die streek zwermden vernield werden.

Terwijl de bij land reizende emigrant op vele wijze het recht van den rooden man overtraden en hen somtijds om de kleinste misdaad neerschoten, waren de heiligen bezig met hem de kurst en de beschaving te leeren en hem voedsel te verschaffen. Gedurende de opschudding welke bestond over het goudelven in Californië was Salt Lake City het middenpunt tusschen de Missouri-rivier en de Pacific-kust, dus bleef de vermoeide goudzoeker daar om een rustplaats te bekomen en zich middelen te verschaffen welke hem in staat zouden stellen om zijn reis te vervolgen. De oprichting van Utah vergemakkelijkte de nederzetting van andere staten welke haar nu omringen. Geheel Nevada en een gedeelte van Colorado en Wyoming waren eerst in Utah inbegrepen, en de schepping of vorming van de omringende staten zoude zonder Utah bijna onmogelijk geweest zijn. Ook zou het niet vergeten worden dat het de leden van het Mormonen batteljon waren welke een jaar lang een eervollen dienst aan de kust van de Stille Oceaan

verricht hadden en in Januari 1848 het eerste goud in Californië opgroeven; en den gouden staat vormden en den handel van de natiën regelden. Ja, het waren de Mormoonsche schoppen en houweelen welke het goud op de oppervlakte brachten en het was een Mormoon welke de eerste oorkonde van de wereld bekende ontdekking deed. Wat meer is, het was een Mormoonsch gezelschap varende van New-York langs de kaap tot Yeba Buena nu San Francisco genaamd, dat in 1846 het tweede nieuwsblad aan Californië schonk. Het eerste nieuwsblad dat in de streken van het rotsgebergte uitgegeven werd, was bijna vier jaar door de Mormonen opgericht geworden in de Salt Lake City.

Hier, in de „toppen der bergen, verheven boven de heuvelen”, is het Mormonisme voortgegaan om de kinderen Israëls van onder alle natiën te vergaderen. De eerste zendelingen verlieten de wildernis — zooals Utah oorspronkelijk genoemd werd — bestemd voor Engeland, Scandinavië, Frankrijk, Italië, Californië en de Pacific-eilanden. Een emigratie fonds werd tegelijkertijd opgericht om de arme heiligen welke verstrooid woonden, te ondersteunen in het vergaderen, deze onderneming werd door de Kerk opgericht en bestuurd welks leiders de grootste bijdragers waren.

Dereen welke aldus geholpen werden zich in de bergen te vergaderen, waren of het werd van hen verwacht zoo spoedig mogelijk het bedrag terug te betalen, zoodat anderen gelijk zij, geholpen konden worden, en het fonds in stand te houden. Vele menschen die op deze wijze verlost werden, hebben aan deze onderneming de bevrijding van armoede in hun vaderland en hunne weelde en invloeden welke zij nu bezitten, te danken. De bekeerlingen welke kwamen om de vertakkingen van Zion in het rotsgebergte op te richten, waren krachtige ijverige en talentvolle mannen van uit bijna alle landen, zooals landbouwers, kooplieden, fabrikanten, neringdoenden, benevens verscheidene artisten, muzikanten, schrijvers, enz., vertegenwoordigende een gemiddeld Amerikaansch gezelschap en wat men in Europa de burger- en werkende klassen noemt.

Toen Charles Dickens verslaggever van een nieuwsblad was, zeide hij van een scheepsgezelschap, varende van Londen, dat zij gemiddeld het „houweel en de bloem van Engeland” waren. En het is ontegenzeggelijk een feit dat zulke menschen welke om des Evangelies wille hun vaderland, hunne huizen en betrekkingen verlieten, om het gevaar van den oceaan en de moeielijkheden welke er in die dagen aan verbonden waren, en hun tehuis en woning in de ruwe woesternij gingen zoeken, een ernstig, braaf en godvreezend volk moet zijn en het grootste gedeelte wat sedert dien tijd zich daar metterwoon gevestigd heeft, is van hetzelfde gehalte geweest. Terwijl zij in groote partijen de zee overstaken, waren zij zoo door en door ingericht en toegerust — ja de emigratie was zoo gerangschikt en op volmaakte wijze in orde gesteld, dat zij in 1854 aanbevolen werd door het comité van het Lagerhuis, en na een verder onderzoek te hebben ingesteld,

noemden zij het Mormoonsche imigratieschip, „de Familie van sterke en aangenomen discipline met alle benooidgheden voor gemak, fatsoen en eeuwigen vrede”. Zij reisden zoo ver als spoorwege en snelheid bestond, en dan met trekdiere tot dat zij aan de grens gekomen waren, daar werden zij op nieuw georganiseerd om per ossengerij of met handkarren de vlakke over te trekken en namen voor ongeveer drie maanden voedsel mede of zoo veel als noodzakelijk was, totdat zij den staat Utah bereikten. Waren zij dan de vermoeide reis, welke over rivieren, prairiën en bergen leidde ten einde gekomen. dan werden zij door hunne verwanten, vrienden of agenten der kerk verwelkomd, naar hunne woningen geloid, gevoed en verzorgd; ook werd hun arbeid verschaft in Salt Lake City of gezonden om andere afdeelingen van den staat op te bouwen. De meeste van hen bereidden en verbeterden het land, en tegelijkertijd, waar de gelegenheid zich voerde oefenden zij hun vak uit van welken aard dat ook mocht wezen. en bouwden huizen en legden op deze wijze het fundament voor toekomstigen voorspoed.

Ik heb in mijn gedachten een Engelschen boer, welke met zijn vrouw en zeven kleine kinderen omstreeks veertig jaren geleden deze vallei binnentrok. Het span ossen dat hem van de grens naar hier bracht met de wagen welks ruimte hen aan de zijde van den weg voor huis diende, was al wat hij bezat. Vandaag woont die boer en zijne zonen in aangename en moderne huizen, bezittende honderden akkers land, met kudden runderen in overvloed; dit zijn alle de uitkomsten van de bewerking der grond en veeteelt; geklommen van armoede tot groote weelde, en dit is slechts een van de vele gezinnen waarvan ik spreek die zoo voorspoedig geweest zijn. Zoude het te veel gezegd zijn wanneer ik zeg dat indien het Mormonisme niets anders had gedaan, als de armen uit hun geboorteland brengen, uit een plaats waar zij in huurhuizen woonden en hulpbehoevend naar anderen om werkzaamheden of ondersteuning uitzagen — dat het de zulken tot hunne eigene woningen heeft gebracht en nu voorspoedige onafhankelijke menschen zijn — dat het een van de grootste werken in den modernen tijd verricht heeft? In verband hiermede zal ik u eenige woorden weergeven uit het gezegde van den Heer Phil. Robison vroeger correspondent van de „Londen Daily Telegraph” welke als speciaal correspondent voor de „New-York World” naar Utah kwam, en vele nederzettingen bezocht vooral Cache Vally en welke zeide: „Ik daag ieder eerlijk man uit die deze heerlijke graanvelden, weiden en boomgaarden met huizen, door een tevreden en voorspoedig volk bewoond, kan zeggen dat Mormonisme een bedrog of mislukt stelsel is”. Het behoeft hier niet bijgevoegd te worden dat deze man niet tot deze leer bekeerd was; hij was slechts hier om het Mormonisme in zijn werkzaamheden gade te slaan. Hij was een oud Engelschman en trof hier vele van zijne landgenooten aan, welke nu geheel uit de armoede tot eene hoogte gekomen waren welke zij nooit hadden

gedroomd en dit alles bracht dat Mormonisme. Voeg hier de verbazing van zulke oude vrienden aan toe over zulke wonderen.

Wordt vervolgd.

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van bladz. 40.

Dat twee verschillende geslachten van beschaafde wezens het oude Amerika bewoonden daar geven een aantal oudheidkundige en ontdekkers getuigenis van. Een correspondent aan den St. Louis (Missouri) Globe-Democrat, schrijvende van Tombstone, Arizona, in 1895, zegt:

„De merkwaardige rotsen en rotsblokken met vreemde symbolen en figuren in hen, welke door de voorgeschiedkundige geslachten van Arizona, nagelaten zijn, zijn de oorzaak van veel bespreking onder diegenen geweest welke hen gezien hebben, ten opzichte van de vraag wie die oude hieroglyph-makers waren. De verslagen op die rotsen moeten in drie verschillende soorten verdeeld worden, welke zooals gedacht wordt door twee verschillende geslachten gemaakt werden. Het eerste, of het zeer oude geslacht, heeft verslagen op de rotsen gelaten welke in sommige gevallen alleenlijk symboliesch van aard zijn, en in andere gevallen van afbeeldselen en symbolen samengesteld. Het laatste geslacht, hetwelk kwam nadat het eerste geslacht vernietigd was, maakte slechts ruwe voorstellingen van dieren, vogelen of kruipende gedierten, gebruikende geene symbolen of zamenstelling van lijnen.”

Chamber's encyclopedie bevat onder de hoofdregels van het onderwerp „Nicaragua”, de volgende verklaring:

„Nicaragua, evenals de staten ten noorden van haar, was een middelpunt van Aztec beschaving; doch de Aztecs waren voorafgegaan door een ander eveneens beschaafd geslacht, welke steenbeeldhouwwerk en overblijfselen van monumenten nagelaten hebben.”

Dat de oorsprong van dat vernietigd geslacht, hetwelk vroeger Noord-Amerika bewoonde, door geleerden in de oudheden van Amerika geacht wordt te zijn als teruggaande tot den tijd van het bouwen van den Toren van Babel bewijst het volgende:

„Een van de kunsten welke de bouwers van Babel kende was die van gebakken steen te maken. Deze kunst was eveneens bekend aan het volk welke de werken in het Westen bouwden. De kennis van koper was bekend aan het volk van de vlakten van Shinear; want Noach moet hen dit medegedeeld hebben, daar hij honderd en vijftig jaar onder hen na den zondvloed leefde. Ook koper was aan de menschen bekend welke voor den zondvloed leefden. Koper was eveneens bekend aan de stichters van de westersche monumenten. IJzer was bekend aan de menschen die voor den zondvloed leefden. Het was ook bekend aan de ouden van het Westen. Nochtans is het bekend dat slechts zeer weinig ijzer onder hen was, daar slechts zeer weinige ontdekkingen daarvan in hunne werken hebben plaats gehad; en vanwege deze redene, komen wij tot het besluit dat zij zeer spoedig na de verstrooiing tot dit land kwamen.” — (Amerikaansche antiquiteiten door Priest 1833).

Het volgende is van Rev. D. Lonry's antwoord tot de officieele onderzoekingen aangaande de Amerikaansche Inboorlingen, geschreven in 1848, en opgenomen in Schoolcraft's 8, „Ethnological Researches,” Vol 3 uitgegeven in 1853.

„Voor oogen houdende het beste licht en de informatie, welke ik in staat ben te verzamelen ten opzichte van dit onderwerp, zoo is mijne gedachte dat de vroegste inwoners van Amerika de nakomelingen van Gham, de jongste zoon van Noach, waren; en dat de eerste nederzetting kort na de verwarring der talen ten tijde van den torenbouw van Babel, plaats had.

Mozes vertelt ons aangaande dat tijdperk dat de Heer het volk over de gansche aarde verstrooide”. (Genesis 11 : 8 en 9). Amerika, dus, overeenkomstig met dat gedeelte der heilige geschiedenis, was te dien tijd wederom door den mensch bewoond; want de schrijver kan met de woorden „de gansche aarde niet de helft daarvan bedoeld hebben.”

Professor T. H. Lewis, een archeologist van St. Paul, Minisota, Vereenigde Staten van N. Amerika, welke eenige jaren geleden eenige onderzoekingen in de kunstmatige heuvelen en aardwerken van Noord-Dakota deed, is van gedachte dat er twee verschillende geslachten het oude Amerika bewoonden. Hij kwam tot dit besluit van het onderzoeken van die heuvelen en van hetgeen zij bevatten, welke in die nabijheid en in andere gedeelten van Noord-Amerika gevonden worden (Correspondent van de Denver News, 1890).

Professor F. W. Putnam, in een artikel in de „Century Magazine”, van Maart 1890, getiteld „Voorgeschiedkundige overblijfselen in de Ohio vallei”, verdedigde zijn geloof, hetwelk gegrond was op ontdekkingen en waarnemingen in de oude begraafplaatsen, dat twee verschillende geslachten in oude tijden Amerika bewoond hebben, en dat een van het noorden en de andere van het zuiden afkomstig waren.

Het Boek van Mormon maakt het duidelijk dat de Jaredieten dat gedeelte van het land bewoonden, hetwelk als Noord-Amerika bekend is, (zie Boek van Omni, 1 : 23) terwijl het geslacht dat hen opvolgde van Zuid-Amerika ontsprong, doch zich naar het noorden verspreidde, (zie Boek van Alma, 22 : 30 34).

Een correspondent schrijvende aan de New York Herald, van San Diego, Californië, gedateerd 10 December, 1849, zegt:

„Geheel verschillende met iets dat tot heden op dit vasteland, ja in de geheele wereld ontdekt is, hebben wij hier voor oogen, gelijk als wij thans vastelijk gelooven, de orverbrokkelde geschiedenis van een volk dat niet alleen voor een groote lengte van tijd na het bouwen der pyramiden van Egypte leefde, doch gelijktijdig met hen, en wat nog meer wondervol is, vele tijden terug in de onzekerheid der oudheid”.

In Harper's Weekly van October, 1897, (uitgegeven in New York), komt een artikel voor door Henry C. Walsh, getiteld „Copan, een stad van den Doode”, hij zegt daarin:

„Gedurende den voortgang van de uitgravingen door de laatste Peabody expeditie gedaan, ontdekte de heer Gordon een steenen bestrating aan het zuidelijke einde van de groote plaza (plein). Door dieper te graven kwam hij tot de muren en kamers van een gebouw van een meer oud en verschillend karakter van die welke nu boven de oppervlakte zijn. Hier werden tafeltjes ontdekt welke met figuren gegraveerd waren welke aanmerkelijk verschillen van die in de bekenden monumenten. In de aanliggende gebouwen boven den grond werden blokken steen gevonden, die in het bouwen

gebruikt waren, welke klaarblijkelijk van de oudere steenhouwwerken genomen waren. Dit alles toont opvolgende perioden van bewoning aan, waar van ook andere bewijzen zijn."

Oorsprong voor de Christelijke Tijdrekening.

Het Boek van Mormon verklaart, dat ongeveer 600 jaar voor de geboorte van Christus een kleine kolonie van het Hebreeuwsche geslacht Jeruzalem verliet en door de Heer tot de kusten van Amerika geleid werd. Deze kolonie bestond bij het begin van hun reis, uit twee hoofden van familiën, Lehi en Ismaël, hun vrouwen en kinderen en een man genaamd Zoram. Zij namen de wet van Mozes in acht, en namen met hen een verslag van hunne voorvaders bevattende de vijf boeken van Mozes, gevende een verslag van de schepping der wereld, van Adam en Eva, en alzoo van de joden, van den beginne tot op de regeering van Zedekia, koning van Juda. Dit verslag was op platen van koper gegraveerd. De jongste van de vier zonen van Lehi, genaamd Nephi, was de leidende geest van het gezelschap. Hij begon eveneens een verslag van hunne daden te houden, hetwelk hij op gouden platen graveerde in de taal van de Egyptenaren, en hetwelk hunne nakomelingen hervormde Egyptische karakters noemden. (Zie 1 Nephi, alzoo Mosiah 1 : 4, en Mormon 9 : 32 33).

Dat de oorsprong van de Amerikaansche indianen tot een periode voor de Christelijke tijdrekening dagteekend wordt door de verklaring van een aantal oudkundigen bevestigd. Professor Waterman van Boston Massachusetts, zeide in een voorlezing in de „Fine Art Acedemy, te Bristol, in 1849, sprekende van den tijd dat de voorvaderen der Indianen in Amerika, kwamen:

„Wanneer en vanwaar, kwamen zij destijds? Albert Galatin, een van de diepzinnigste taalgeleerden kwam tot de conclusie, dat in zooverre als de taal eenige gids is, zoo kan de tijd van hun aankomst niet lang na de verstrooiing van de menschelijke familie geweest zijn. Dr. Morton, na series van onderzoekingen van vele van de menschelijke overblijfselen welke in de grafheuvelen gevonden zijn, besloot dat zij minstens van 2000 à 3000 jaar terug, dagteekenen. Het is niet wel denkbaar dat de geheele familie waartoe zij behoorden met hen kwam, daar zij slechts vertegenwoordigers waren van een volk dat nog in de oude wereld bestond, of welke sedert den tijd dat zij emigreerden vernietigd waren. Dit volk kan niet in Afrika geschapen zijn, want de inwoners daarvan zijn geheel verschillend met die van Amerika, noch in Europa, hetwelk zonder een oorspronkelijk volk was dat met de Amerikaansche stammen overeenstemden; dus tot Azië alleen kunnen wij voor den oorsprong der Amerikanen zien."

Niet alleen drukt de aangehaalde meening van geleerden de gedachten uit dat het geslacht waarvan gesproken wordt, hare oorsprong vóór de christelijke tijdrekening had, doch dat zij haren oorsprong in Azië had, hetwelk met de verklaringen van het Boek van Mormon overeenkomt.

Het volgende is genomen van den brief van Abbé Don Lorenzo Hervas, aan den Abbé Clavigero van de Mexikaansche Calendar, vertaald door Cullen en uitgegeven in Engeland in 1787.

„Deze Calendar is niet de ontdekking geweest van de Mexicanen, doch een mededeeling van een meer verlicht volk; en daar de laatste nergens in Amerika gevonden worden, zoo moeten wij voor hen ergens elders, in Azië of Egypte zoeken. Deze veronderstelling is bevestigd door uwe bevestiging, dat de Mexicanen hun Calendar van de Toltecas (oorspronkelijk van Azië) wier jaar volgens Boturini, juistelijk berekend werd volgens den loop van de zon, meer dan één honderd jaren voor de christelijke tijdrekening.”

Dr. Wendell Mees, van Ithaca, New York, in een artikel hetwelk in een Skandinavische tijdschrift „Verdens Gang” gepubliceerd werd, geeft daarin zijne beschouwingen ten opzichte van den oorsprong van Aztecs, of oude inwoners van Mexico. Hij gelooft dat zij tot Amerika kwamen, zoo vroegtijdig als de vierde eeuw voor Christus.

(Wordt vervolgd).

Mededeelingen.

OP REIS NAAR „T HEILIGE LAND.”

Dinsdag 11. verliet President Lyman Liverpool voor een reis naar Turkije en het Heilige land. Het idee is om in kennis te komen met de broeders en de toestanden van de Turksche zending. Hij is vergezeld van President Sylvester Q. Cannon van de Nederlandsche zending, dien hij woensdag te Parijs ontmoette en met wien hij heden den 6en dezer van Marseille naar Haïra via Jaffa is afgevaaren. In Haïra zullen zij President Albert Herman ontmoeten, welke hen naar alle gedachten door de Heilige afdeelingen van 's Heeren wijngaard zal vergezellen. De reis schijnt zeer belangrijk te zijn en het is meer door de ingeving van den Heiligen geest dan eenig ander ding dat Prest. Lyman op dezen tijd deze reis onderneemt. Inderdaad het kan gezegd worden dat slechts een week geleden de uitnoodiging van Prest. Herman verminderd was, om reden het bijna niet raadzaam was om op zijn vastgestelden beschikbaren tijd aan zulk een reis te beginnen. Doch later werd het gevoel van de juistheid zoo klaar, dat President Lyman zich dien overeenkomstig voorbereidde. Zij verwachten tusschen de twee en drie maanden afwezig te zijn en de *Ster* zal gedurende dien tijd vele malen voorzien worden van belangrijke verslagen van hunne reizen. Het geloof en de gebeden der Heiligen in 't algemeen, zal hen ongetwijfeld vergezellen op hun pelgrims tocht naar het Heilige land.

Mil. Star.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Stanley S. Stevens is van zijn arbeid in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en aangewezen de leiding der Brusselsche Conferentie op zich te nemen.

Ouderling La Fayette T. Whitney is benoemd tot secretaris der Nederlandsche Zending.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

't Is Gods Werk.

Wij zijn in 't bezit van een brief toegezonden door een vriend uit de Oostelijken staten van Amerika welke ook tot troost en stichting voor de lezers der *Ster* kan zijn: de inhoud luid als volgt.

Indien de vervolgers van den profeet Joseph en zijne waardigen Broeder Hyrum slechts een oogenblik op deze aarde zouden kunnen terug keeren, hoe gering zoude hunne hatelijke bedoelingen en geheel onvoldoende zoude het hun toeschijnen dat zij hunne handendoorsnoodheid hebben bezoedeld of daartoe hunne toestemming gegeven hebben. Joseph Fielding Smith, neef van Joseph en zoon van Hyrum. is president van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en de zoon van Joseph Fielding Smith, Hyrum Mack Smith is een Apostel des Heeren en de kerk over welke de profeet Joseph Fielding Smith thans presideert is in zulk een macht en kracht en weelde opgericht tot onbegrensde spotternij voor de daden, de handelingen en de hoop van de moordenaars welke dachten dat zij door de slachting van Joseph en Hyrum en verjaging der Heiligen over de bevroren Mississippi rivier het werk verwoest en het volk uitgeroeid hadden. Wat zou Kilburn W. Boggs eens gouverneur van Missouri wel zeggen als hij in dit uur op deze aarde zou kunnen verschijnen en dan den zoon en den neef van de vermoorde profeten over dit machtig volk de Heiligen der laatste Dagen zag presideeren? Wat zou Thomas Ford de gewezen gouverneur van Illinois wel zeggen als hij getuige kon zijn van de ordinatie van de zoon en kleinzoon van den gemartelden Hyrum, tot het president en apostelschap van de kerk wiens leiders hij tot een gruwelijken dood verraden heeft? Wat zouden de Heeren Law. Foster Higbee en andere wreedaards van den vreeselijken tijd te Nauvoo zeggen, wanneer zij voor één uur deze aarde konden bezoeken en zien dat het zaad der profeten in de vrucht van een nog machtiger volk is en dat de kerk, gegroeid tot een verbazende gedaante de gansche aarde met haar goddelijke boodschap doorkruist, vergaderende de besten derzelve in gehoorzaamheid aan de roepstem tot gerechtigheid? Hoe nietig schijnen de daden der menschen vergeleken met de dingen welke God verordend heeft, welke ook in het leven van Joseph Fielding Smith als profeet, ziener en openbaarder bewezen zijn! Deze uitverkorenman was slechts een zuigeling toen zijn edele vader aan de zijde van zijn broeder, de broeder welke geen mensch op aarde meer beminde dan hij en al het volk als ver-

tegenwoordigers van de Heilige zaak, door de autoriteit van staat en gepeupel tot volkomen uitrooiing en verdelging gewijd werden.

Nog een kind zijnde drong hij door in gezelschap van een kleine bond van getrouwen de wildernis welke de wereld geloofde dat een begraafplaats voor de bannelingen zijn moest. Zijn profeetvader en oom waren dood, zijn vrome moeder koesterde in hem den luister zijner erfenis en hij wies op verordineerd door het woord des Heeren om het machtige werk op te nemen, dat voor de zaligheid der menschen op deze aarde geplaatst was. Er is niets aan deze loopbaan gelijk in de vervlogen achttien honderd jaren. Welk een troost voor de heiligen en ook wat een heerlijke troost moet het zijn voor den profeet en patriarch aan de andere zijde. De roeping van Joseph Fielding Smith als president van de kerk, vergroot in kracht en getal door heel het wereldrond is eene groote teleurstelling voor iederen vervolger van het werk en voor elken schurk die dacht dat hij door het slachten van een mensch de doeleinden Gods kon tegenwerken.

Millennial Star.

Oordeelt niet!

Door SARAH AHLSTROM.

Gene van de schoone voorschriften welke Jezus gedurende zijne korte bediening op aarde gaf is meer belangrijker en minder in achtgenomen dan deze welke luidt: „Oordeelt niet, opdat Gij niet geoordeeld wordt”. In dezen tijd van verlichting en hoogere gedachte, schijnt ieder persoon zijn eigen geautoriseerde rechter te zijn voor zijn medemensch, gevende veronderstellingen, blind en gedachteloos op hunne handelingen, weinig wetende wat de gevolgen kunnen zijn; nimmer wachtende om te overwegen dat deze haastige onvolmaakte oordeelen zoo algemeen en krachtdadig uitgesproken, wellicht menig leven kan verwoesten of een zwarte vlek leggen op een naam welke anders onbezoedeld zou geweest zijn.

De wet van het vergeten schijnt alleen maar van toepassing te zijn wanneer wij den dekmantel leggen over onze eigene fouten en dwaasheden, terwijl wij met allen ijver zoeken door een microscoop van kritiek of jaloerschheid, en ons geschokt gevoelen door mi-stap of fout begaan door diegenen welke ons omringen. Wanneer een buurman of bekende een onbezonnen of onbescheiden daad verricht en wij bemerken het, dan is het bijna onveranderlijk vast dat wij den gulden regel vergeten. Wij wachten nooit om met de oorzaken bekend te worden. Wij staan niet stil om te overwegen de mogelijkheid van groote verzoekingën, of dat onze medemenschen slechts menschelijke creaturen zijn en tegen vleeschelijke zwakheden te kampen hebben. Wij schijnen te vergeten dat wij niet altijd triomfeeren over de strik van booze verzoekingën en oordeelen onherroepelijk onze medemensch, vele malen juist voor die dingen welke wij zelf doen of ten minste onder dezelfde omstandigheden zouden gedaan hebben.

Het is geen moeilijke taak voor iemand die op den veiligen toren staat, en iemand pijnlijk ziet zwoegen door eene vallei van verzoeking en verkeerdheden hem te zeggen wat hij zou moeten doen. Uit zijne hooge plaats kan hij het juiste pad hetwelk zou moeten gevolgd worden om tot eer en heerlijkheid te geraken zeer gemakkelijk onderscheiden en kan gemakkelijk zeggen loopt recht vooruit. Zwerf niet naar de rechter of linkerkant alhoewel doornen en distelen, en donker schijnend water uw pad versperren en aan de eindpaal zal u rijkelijk vergolden worden! Doch het is niet juist zoo gemakkelijk voor den vermoeiden en zorgvollen pelgrim dit te gehoorzamen. Hij wordt verlost misschien door een frisch vlug stroomend beekje of schoonen zangvogel, door schoone bloemen en overheerlijke vruchten in de verboden paden en ziet hij zich dan verwaald in deze wegen dan is er geen vriendelijke hand welke hem weder terug leidt; geen liefelijke stem fluistert hem in de ooren om hem tot terugkeer te bewegen. Maar spot en verachting daarmede wordt hij bestormd als hij nederwaarts strompelt, inademende de vergiftige atmosfeer van de schijnbare aangename ingeving. Misschien door geduldigen arbeid en door jaren van lijden en verdriet zal hij tot het rechte pad geraken, en zelfs dan wanneer hij tot het rechte pad gekomen is, zijn er die hun vermaak zoeken in het opgraven van oude gebeurtenissen welke door de jaren begraven waren geweest.

De zondaar kan hier weinig lankmoedigheid verkrijgen.

Hoeveel beter zoude het zijn, wanneer wij in liefde een sluier zouden trekken over de zonde van onzen broeder of zuster, en het oordeel over geven in de handen van Hem die de bladzijden van 's menschenhart kan lezen.

Met recht zegt den dichter van „Niet begrepen”.

Wij zam'len valsche gedachten en gelijk de jaren vliën, kunnen wij die niet derven.

Totdat wij deugd als overtreding achten.

En zoo de menschen staan leven en sterven.

„Niet begrepen”.

Zooals wij ons dan voortslepen op 's levens klimmend pad, met vermoeiden voet en tranen in de oogen. Wat een onuitsprekelijke troost en vreugde is het te weten dat er tenminste een is die ons leven recht en juist beziet, onderzoekt onze edele neigingen, goede voornemens en vriendelijke daden en onze overtredingen vergeeft wanneer zij slechts met een boetvaardig en berouwvol hart tot hem gebracht worden!

Er is een gebeurtenis verhaald van twee jonge dames die aan elkander de zonde van hun doen en laten bekend maakten waarvoor hunne vrienden verantwoordelijk waren, terwijl de eene wijsgeerig uitriep „Jawel, er is niemand volmaakt dan u en ik.” Ik vrees dat meenigeen tot datzelfde besluit is gekomen.

Laat ons als leden der Jongelieden-Vereeniging trachten om goed van elkander te spreken, ja zelfs al zouden wij moeite moeten doen om goede dingen uit te vinden om die te vertellen.

Het Eeuwige Huwelijk.

Wij hebben vele vragen ontvangen aangaande de leer der kerk in betrekking tot het eeuwig huwelijk. Het is een onderwerp van zeer groot belang voor de Heiligen der laatste Dagen. Er kan niet geheel in doorgedrongen worden in een kort nieuwsblad-artikel. Niettegenstaande zullen wij verschillende punten aanstippen en de vragen welke gesteld zijn, beantwoorden.

In de openbaring over dit onderwerp, gevonden in de 132ste afdeeling van het boek „Leeringen en Verbonden,” welke gegeven werd aan Jozeph Smith op den twaalfden Juli 1843 zegt, dat ieder ding, dat niet in deze wereld door Gods macht gebonden is, bij den dood eens menschen een einde zal hebben. Contracten, verbonden, overeenkomsten, ordinatiën, vormen, ceremoniën, alleen door menschelijke macht ingevoerd en niet door goddelijke bekrachtiging, is alleen van duur voor den tijd. De Heer zegt: „De dingen welke blijven zijn door mij en wat door mij niet is, zal geschud en verwoest worden”. Brengen wij dit beginsel ook in toepassing op het huwelijk dan volgt ook hieruit, dat de plechtigheid verricht in de vereeniging van man en vrouw, hetzij wereldlijk of kerkelijk, wat niet door God verordend is door Zijn woord en wet, is slechts van kracht en effect totdat de dood het paar van elkander zal gescheiden hebben. Het gaat niet verder dan dit leven, noch in de geestenwereld, noch in de opstanding der dooden. Het huwelijksverbond wordt in de wereld zoo ook begrepen, de verbintenis is maar totdat de dood hen wederom zal scheiden.

Veronderstel dat een man en vrouw, uit zich zelven een verbond aangaan en voor tijd en eeuwigheid man en vrouw zullen zijn; hunne overeenkomst zonder de bekrachtiging van Goddelijke autoriteit zou hun in de toekomstige eeuw zeer weinig baten. Een eeuwige verbintenis is niet geldig, niet voltrokken en niet erkend, tenzij het is aangegaan en verzegeld door goddelijke macht, en zoo beschreven is op aarde zoowel als in den hemel. Dit is door den Allerhoogste als een ernstig feit door rechtstreeksche openbaring ingesteld.

De sleutelen van macht tot verzegeling door welke mannen en vrouwen, welke het eeuwig Evangelie gehoorzaamd hebben, kunnen verzegeld worden, zoowel voor tijd en eeuwigheid waren geopenbaard gegeven aan den Profeet Jozeph Smith en zijn aan zijne opvolgers overhandigd geworden in de roeping van het presidentschap van het Melchizedeksche priesterschap. Om de binding-verordening echt te doen zijn, moet deze bediend worden door een man welke den sleutel houdt of iemand welke door hem speciaal aangesteld en geautoriseerd is. Datgene wat aldus op de aarde volgens het voorbeeld dat van den hemel geopenbaard en verzegeld is, zal in den hemel alzo gebonden zijn. De plechtigheid van het eeuwig huwelijk moet op deze aarde voltrokken worden, en niet in de toekomstige wereld. Het heeft betrekking op deze sterfelijke sfeer, maar het heeft ook haar kracht en uitwer-

king voor tijd en alle eeuwigheid. De Goddelijke autoriteit welke de macht heeft om te binden heeft eveneens de macht om te ontbinden. Zoude de man of de vrouw in overtreding komen, zoodat zij de beloofde zegeningen verbeurd hadden, dan kan diezelfde macht zijn kracht uitoefenen om deze verbonden te ontbinden. De verzegeling is gegrond op een heilig verbond door de partijen aangegaan, het welk rechtschapenheid, kuischheid en voorbeeldig leven bevat, en eveneens plichten tusschen het paar, welke zoo zij niet nagekomen worden, kunnen lijden tot verbreking van datgene, wat bij getrouwheid was beloofd, en verkregen had kunnen worden. Het besluit van dit vraagstuk blijft over aan den man welke den sleutel van deze autoriteit bezit.

Toen Adam en Eva in den hof van Eden vereenigd werden, was er geen dood op aarde. Zij hadden niet gezondigd en waren dus in staat om voor eeuwig te leven, en al zij de wet van het onsterfelijke niet verbroken hadden, zou de dood geene heerschappij over hen gehad hebben. Zij werden één gemaakt toen zij onsterfelijk waren, doch zij kwamen in overtreding, en dood werd de bezoldiging der zonden, doch Christus verzoende deze overtreding. Daarom datgene dat door den val verloren was, zal door onzen Redder volkomen verlost en in orde gesteld worden. Adam en Eva zullen in de opstanding voortkomen, om als man en vrouw van hun paradijs te genieten tot alle voornemens en bedoelingen, maar met de ondervindingen die zij in het vergankelijke verkregen hebben, en tot eeuwige waarde is. Zij zullen verheerlijkt en onsterfelijk gemaakt worden, en zullen in de onmiddellijke tegenwoordigheid van den Vader terugkeeren om zijne wet te vervullen. Zijne doeleinden ten uitvoer te brengen, en met hem door alle eeuwigheden in harmonie te leven.

Het verbond van het eeuwig huwelijk, geopenbaard in deze dagen is naar de orde des hemels in den welke het eerste paar getreden zijn toen er geen zonde op aarde was. Het is niet van menschelijken oorsprong, het is van God geopenbaard. Diegenen welke deelnemers en waardig gevonden zijn, zullen de vruchten en zegeningen er van ontvangen, in gezelschap met de onsterfelijke massa van elken tijd en bedeeling welke de hoogste heerlijkheid zullen beërven en binnentreden, het is een staat ver boven de engelen, welke dienende geesten zijn voor degenen die zaligheid beërven. Menigten zullen verlost worden van dood en ellende, van straf en pijn, en een mindere heerlijkheid ingaan „naarmate zij gedaan hebben”; doch niemand in de hoogste tenzij zij in orde zijn wat celestiaal genoemd wordt. Het belang om eene eeuwige vereeniging te vormen, kan niet falen een indruk te maken op de leden dezer kerk welke leven naar den geest en principen van hun heiligen godsdienst, de noodzakelijkheid om met de hoogste en reinste bedoelingen zulks te doen zou door een iegelijk verstaan moeten worden, de loutere plechtigheid zonder den geest, en zonder de gehoorzaamheid aan de eischen en verlangen, is slechts een vorm van godzaligheid. Zonder de kracht, mannen en vrouwen

welke inderdaad voor eeuwig aan elkander verbonden zijn en in hetzelfde getrouw zullen blijven, worden gerekend onder het hooge geslacht, en als koningen en priesteren zijn bij den Allerhoogsten eeuwige kronen ontvangen van heerlijkheid en gedurige verhooging. Alles zal het hunne zijn, alle licht, al het leven, rijkdom, macht en heerschappij voor eeuwig in de tegenwoordigheid van God en Christus en alle heiligen.

Er zal eene ontelbare menigte zijn welke in des Heeren tijd door de verzoening van den Heiland zullen verlost worden, welke kracht en heerlijkheid genieten, waarvoor zij gesteld en bereid zijn, maar diegenen welke ongetrouwd en alleen zullen blijven zullen in den staat van behoudenis de sfeeren van terrestriale of telestiaale koninkrijken, naar gelang de rechtvaardigheid zal besluiten, innemen, Doch de aardsche contracten en overeenkomsten vergaan bij het graf en in de opstanding wordt niet ten huwelijk gegeven nog genomen De zaligheid welke verkrijgbaar is, door menschen welke terwijl zij in het vleesch waren, geen gelegenheid hadden het Evangelie aan te nemen, en nageslacht hebben welke het Evangelie gehoorzamen en voor hen in de tempelen gedoopt worden welke door den Heere daartoe gebouwd zijn, kunnen ook deze verordeningen aan hun voorgelacht bevestigen door voor hen het werk te verrichten.

Dit is een tak van het onderwerp waarop wij nu niet zullen ingaan in een nieuwsbladartikel, doch het is vergezeld met de heerlijke leerstelling van het eeuwig huwelijk en is schoon en heerlijk voor de levenden, welke het goed verstaan, en hoop en verwachting voor degenen welke vooruit zijn en hiermede in kennis gesteld zijn. Wij verwachten niet dat degenen welke geen heiligen der laatste dagen dit zullen aannemen of hiermede instemmen wat wij zoo in het kort verklaard hebben Maar waar de heiligen gevonden worden, zullen met ons in dank tot onzen hemelschen Vader vereenigen voor de openbaring van beginselen, welke dienen voor onze tijdelijken vooruitgang en eeuwige verheerlijking. Hem de prijs en de eere, gehoorzaamheid en aanbidding en werelden zonder einde — Amen.

Des News.

Een gewichtig Onderwerp.

„God helpt diegenen, welke zichzelf helpen”. Dit is een oud spreekwoord, op wijsheid en feiten gegrond. Wij kunnen geen goddelijke hulp verwachten, indien wij zelf geene persoonlijke inspanningen in de gewenschte richting doen. Wij verwachten niet dat de Heer ons graan zal zaaien, of onze oogst zal maaien, of ook eenig ander werk verrichten hetwelk wij zelf afdoende kunnen verrichten. Wij zoeken Zijne zegeningen op onze pogingen, en vragen hem in datgene te voorzien hetwelk wij niet bezitten en niet de middelen of bekwaamheid hebben om te verkrijgen. In elken toestand van ziekte, mogen wij de verordening benuttigen

welke Hij in de Kerk ten nutte van de gekwelden gesteld heeft. Indien wij genoeg geloof hebben, zoo kunnen wij van onze krankheden genezen worden, of kunnen het ten gunste van anderen aanwenden. Doch indien wij weten wat te doen om ziekte te verdrijven of te voorkomen, zoo is dit het toppunt van dwaasheid hetzelve niet aan te wenden.

Zindelijkheid is noodig tot godzaligheid. Onreinheid van welke soort ook is terugstootend voor alle beschaafde menschen en is in tegenstrijd met den goddelijken geest. Reine lucht, heldere zonneschijn, zuiver water, zijn natuurlijke hulpmiddelen voor de gezondheid en de verwoesting van die oneindige kleine kiemen welke het lichaam vernietigen. Deze hulpmiddelen tot gezondheid zijn door goddelijke voorzienigheid binnen ons bereik geplaatst. Indien wij hen niet tot gebruik aanwenden zooals zulk door den Schepper bestemd is, zoo zullen wij de gevolgen moeten dragen. En het is spottend God aan te roepen ons lichamelijke gezondheid te geven, wanneer wij datgene veronachtzamen hetwelk Hij gegeven heeft om hetzelve te behouden. Het uitoefenen van geloof in God sluit niet datgene uit dat God gegeven heeft voor het doel hetwelk voor oogen is. Onze Vader verwacht van ons dat wij alle krachten waarmee Hij ons begiftigd heeft zullen aanwenden voor ons eigen nut en voor de welvaart van onze medenatuurgenooten.

De Deseret News (Courant door de Kerk uitgegeven) raadt al haren lezers aan, waar zij zich ook bevinden, met waakzaamheid en beslistheid te handelen, ten einde de naderende vijanden van gezondheid en leven te bestrijden, en wel juist zoo vereenigd en krachtig als men tegen een invallende armée zou handelen, welke zou trachten haarstede en leven te verwoesten. Een algemeene zuivering en vernietiging van alle dingen en zelfstardigheden welke verderf bevorderen zou noodig zijn, en leven en gezondheid zou gezocht moeten worden bewaard te blijven, door algemeene gezondheidsregelen, ventilatie en juiste levensregelen. De neus van den mensch is over het algemeen een goede detectief. Wat terugstootend voor den reuk is over het algemeen genomen schadelijk voor het menschelijke stelsel. Het is waarheid dat sommige ontsmettende middelen onaangenaam zijn voor de reukorganen, doch men moet de toevlucht tot deze middelen nemen op het grondbeginsel „den booze met vuur te bestrijden”.

„Wij zouden het zindelijkste volk in persoon, in onze huizen, en omgevingen moeten zijn, welke op de aarde leven, en ons gemeenebest zou de gezondste moeten wezen. Wij kunnen deze verlangden toestand bereiken indien wij zulks wenschen en handelen volgens den raad van de gezondheids autoriteiten en volgens de raadgevingen van God door Zijne dienstkrechten. Laat ons besmetting uitroeien en ons bewaren van hare aanvallen door het onderhouden van die regelen welke daartoe noodzakelijk zijn.

Des. News.

Conferentie-Notitie.

Op Zondag 9 Maart a.s. zal te Amsterdam de halfjaarlijksche Conferentie gehouden worden van de Amsterdamsche Vertakking. De voormiddag-vergadering zal gehouden worden ten 10 uur in het gewone lokaal, Wittestraat 111 en de avond-vergadering ten 7 uur in het lokaal Odëon Singel 460. Eveneens zal in het lokaal Wittestraat een Zondagsschool herhalingsoefening gehouden worden te 1.30 uur namiddag. Wij noodigen hiermede alle Broeders en Zusters en vrienden der waarheid hartelijk uit deze vergaderingen bij te wonen.

Gemengd Nieuws.

Het feit dat de muren van vooroordeel tegen Mormonisme meer en meer afgebroken en nedergestooten worden, bleek duidelijk door een schrijven van den correspondent van het Rotterdamsch Nieuwsblad van 20 Januari l.l. De schrijver had zich persoonlijk op uitnoodiging wezen overtuigen door de morgen-vergadering van de conferentie gehouden te Rotterdam den 19 Januari bij te wonen. Hij schreef onpartijdig aangaande de orde welke in deze druk bezochte bijeenkomst heerschte en de onderwerpen welke door de verschillende Ouderlingen besproken werden, welke op hare lezers ongetwijfeld een goeden indruk zullen maken.

Overleden.

Op den 2den Januari 1902 overleed te Hoogkerk, prov. Groningen, Douwe Noordhof, zoonje van Liulf en Galina Staal Noordhof. Hij was geboren den 17den Oct. 1901 en ingezegend door ouderling Albertus Bragonje op den 22sten Dec. 1901.

Den 29sten Jan. l.l. stierf Albertje, dochter van Esseher en Klaziena Goutier Assenberg, te Groningen. Zij was den 9den Oct. 1833 te Groningen geboren en den 10den April 1895 door ouderling A. W. C. Lau—Keilholz gedoopt en door Daniël Grundmann bevestigd. Zij stierf in volle gemeenschap met de kerk en in de vaste hoop op een heerlijke opstanding. Moge de Heere dit verlies en de smart voor hare familie verlichten.

Op Vrijdag 3 Januari l.l. overleed te Rotterdam Broeder Maarten Dekker in den hoogen ouderom van ruim tachtig jaar. Hij was geboren op 30 November 1821 te Heinenoord, Zuid-Holland en op 2 Nov. 1892 te Rotterdam gedoopt door Ouderling Evert Nenteboom en door hem eveneens bevestigd. Broeder Dekker was op 12 Mei 1895 verordineerd tot leeraar en op 7 Oct. 1900 tot priester en stierf in de hoop van eene glorierijk: opstanding.

I N H O U D:

„Mormonisme” (Vervolg)	Blz. 49	Het Eeuwige Huwelijk	Blz. 60
Het Boek van Mormon (Vervolg)	„ 53	Een gewichtig Onderwerp	„ 62
Mededeelingen	„ 56	Conferentie-Notitie	„ 64
Ontslag en Benoemingen	„ 56	Gemengd Nieuws	„ 64
't Is Gods Werk	„ 57	Overleden	„ 64
Oordeelt niet!	„ 58		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.